

Sygn. akt IV KO 115/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie zainicjowanej zażaleniem **M.B.** na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P., delegowanego do Prokuratury Rejonowej w K., z dnia 10 kwietnia 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 października 2019 r., wniosku Sądu Rejonowego w K. zawartego w postanowieniu z dnia 11 września 2019 r., sygn. III Kp (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę III Kp (...) do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R. .

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 września 2019 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu Sądowi równorzędnemu. Sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie Prokuratora z dnia 10 kwietnia 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie z zawiadomienia M.B. o popełnieniu przestępstwa przekroczenia uprawnień przez Sędziego Sądu Okręgowego w K.. Sąd Rejonowy wnioskując o przekazanie sprawy wskazał, że w sprawie występują realnie okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania przez Sąd właściwy miejscowo.

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu Sądowi równorzędnemu, Sąd ten odwołał się także do wniosku M.B., który postulował o wystąpienie do Sądu

Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu, wskazując na to, że sprawa dotyczy „wielu sędziów Sądu Okręgowego w K.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie wskazuje się, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości” z art. 37 k.p.k. należy odnosić do sytuacji, które mogą stwarzać w odbiorze społecznym przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2018 r., V KO 31/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18).

Z akt sprawy wynika, że Sąd Rejonowy w K., rozpoznając sprawę III Kp (...), miałby się ustosunkować do decyzji prokuratora o odmowie ścigania Sędziego Sądu Okręgowego w K. (w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa jest mowa o Sędzim orzekającym w sprawie o sygn. I C (...) – k. 2 – 3 akt PR 5 Ds. (...)), za czyn zabroniony z art. 231 § 1 k.k. popełniony w związku z rozpoznaniem ww. sprawy cywilnej. Ponadto w podlegającym rozpoznaniu zażaleniu na postanowienie prokuratora skarżący wyraził oczekiwanie ścigania z urzędu wszystkich tych, którzy zaakceptowali „zainicjowaną przez Prezesa SO stalinowską ustawkę wobec ofiary pokrzywdzonej przestępstwem”. Wskazał też konkretne nazwiska Sędziów, którzy mieli uczestniczyć w bezprawnych działaniach. Wobec powyższego należy uznać, że rację ma Sąd wnioskujący, kiedy wskazuje, iż autor zażalenia kwestionuje zgodność z prawem działania szeregu innych Sędziów Sądu Okręgowego w K..

W świetle powyższych ustaleń, rozpoznanie sprawy III Kp (...), która dotyczy Sędziów Sądu Okręgowego w K., czyli Sądu nadrzędnego nad Sądem właściwym miejscowo i rzeczowo, mogłoby powodować w odbiorze społecznym uzasadnione wątpliwość co do tego, czy decyzje procesowe są podejmowane w warunkach pełnego obiektywizmu (art. 4 k.p.k.). To względ na konieczność wykluczenia nawet zupełnie nieuzasadnionego przekonania o braku warunków do obiektywnego osądzenia tej sprawy poskutkowało uwzględnieniem wniosku.

Na marginesie warto dodać, że podobne okoliczności faktyczne i prawne wielokrotnie były uznawane w orzecznictwie Sądu Najwyższego za podstawę do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 37 k.p.k. (por. m.in.:

postanowienie SN z dnia 26 sierpnia 2009 r., III KO 63/09; postanowienie SN z dnia 13 maja 2014 r., IV KO 29/14; postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2016 r., IV KO 94/15; postanowienie SN z dnia 23 maja 2018 r., IV KO 36/18; postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18).

Z powyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy zastosował instytucję właściwości delegacyjnej określoną w art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy uznał, że sądem właściwym powinna być jednostka spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K., dlatego też przekazał tę sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R..

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

as